

Torpeda

Gazeta dla wszystkich

Kamieniew i Zinowjew żyją? Krwawe rozruchy na Ukrainie Teror i aresztowania w Rosji

PARYŻ, 31. 8. Dzisiejszy numer dziennika „Figaro” przynosi sensacyjną w najwyższym stopniu wiadomość z Moskwy, a mianowicie dziennik ten twierdzi, że 16-stu przywódców o pozycji trockistowskiej, skazanych na śmierć w Moskwie, nie zostało wcale rozstrzelanych.

Jak twierdzi korespondent moskiewski tego pisma, egzekucja była fikcyjna. Pluton egzekucyjny, zamiast prawdziwych nabożów, otrzymał „ślepaki”. Odległość dzieląca rozstrzeliwanych od plutonu, była dość znaczna, aby ślepe naboże nie dosięgły skazanych. Udało im się, że padają nieżywi na ziemię, poczem natychmiast pluton egzekucyjny odprowadzono, a rzekomo rozstrzelanych wywieziono na Syberję. Podobno mają oni przebywać w okolicy jeziora Bałkajskiego.

Narazie brak potwierdzenia z jakiegokolwiek innego źródła tej sensacyjnej i niezbyt prawdopodobnej wiadomości. Podajemy ją na odpowiedzialność „Figaro”.

BUNT ŻOŁNIERZY

PARYŻ, 31. 8. — Dzisiejsza prasa paryska w dalszym ciągu żywo zajmuje się nową falą teroru, jaka ogarnęła sowieckie organizacje, urzędy i armię, podkreślając tajemniczość wypadków, jakie rozgrywają się w Sowietach.

Według doniesień agencji z Moskwy masowe aresztowania trwają w dalszym ciągu. Agenci GPU. aresztują nie tylko osoby, co do których istnieją choćby minimalne dowody, ale nawet tych, którzy kiedyś należeli do opozycji trockistowskiej i oddawali się nawrócili.

W szczególnie sensacyjnej formie publikują dzienniki paryskie wiadomość, iż w Riazaniu (150 km. od Moskwy) zbuntowali się żołnierze tamtejszego garnizonu.

STALIN — KRUPSKAJA

LONDYN, 31. 8. — Wiadomości o trzymane przez prasę angielską z Moskwy potwierdzają pogłoskę o zdecy-

dowanym zamiarze Stalina unieszkodliwienia wdowy po Leninie, Krupskiej.

Według tych wiadomości, Krupskaja ma być aresztowana i postawiona przed sąd za udział w spisku na życie

Stalina. Podobno zdobyto już dostateczne dowody winy Krupskiej i prok. Wyszyński zajęty jest obecnie przygotowaniem oskarżenia przeciwko niej.

WYBITNI KOMUNISCI ZA KRATAMI

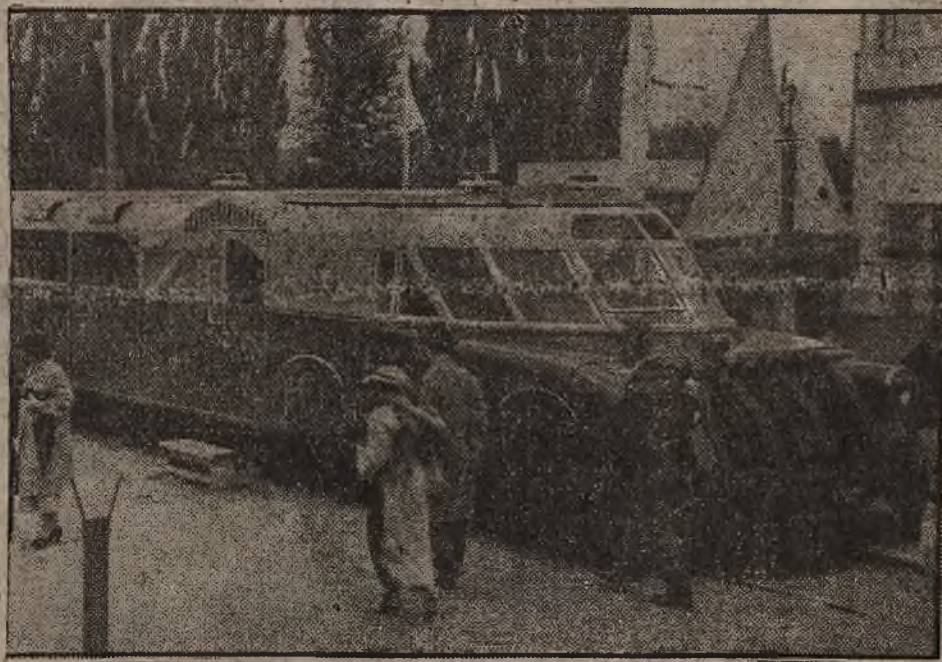
RYGA, 31. 8. — Czystka w Sowietach obejmuje nie tylko obywateli sowieckich, ale dokonano również wiele aresztowań wśród wybitnych komunistów zagranicznych.

Do Helsinek nadeszła wiadomość, że wybitni fińscy działacze komunistyczni Krista Rodro, Kulervo i Banner zostali aresztowani i zesłani na Sybir.

Wybitny członek komitetu wykonawczego Letton Miatl miał być aresztowany przez agentów G.P.U. Gdy podczas zebrania paryjnego agentów wkroczyli na salę i poprosili Letton Miatiego, aby udał się za nimi, ten do był rewolweru i strzelił sobie w skroń.

ADM. HALLER ARESZTOWANY.

RYGA, 31. 8. — Według wiadomości z Moskwy, których ścisłości do tej pory nie zdołano jeszcze należycie sprawdzić, dowódcę sowieckiej floty bałtyckiej, Haller, został aresztowany

NOWY WAGON. ELEKTRYCZNY

który kursować będzie na warszawskiej linii podmiejskiej.

Wzgardzony garbus zabił studenta Krwawa tragedia w Warszawie

WARSZAWA, 31. 8. — Dziś o godz. 9-ej

rano na rogu ulicy Wspólnej i Kruczej jakiś niepozorny garbus strzelał do przechodzącej kobiety i ranił ją na szczęście lek-

ko, w czoło i szyję.

Ranna została do noclegi. Wówczas napastnik dał jeszcze jeden strzał. Kulą trafiła w głowę przechodzącą ulicą studenta medycyny 27-letniego Jana Koćwina podążającego do żony, leczącej się w klinice położniczej przy ul. Marszałkowskiej nr. 45.

Giełko ranny student, przeszedłszy kilka kroków, padł trupem przed bramą domu nr. 31 przy ulicy Kruczej.

Strzały wywołały olbrzymi popłoch na ulicy. Przechodnie rzucili się w panice do uliczki, jedynie tylko przechodzący ulicą policjant podbiegł do zbrodniarza, rozbroił go i aresztował.

Zabójca, przyprowadzony do komisariatu, podał się za 38-letniego Zygmunta Skorupskiego, nigdzie niezameldowanego. Jakę czynę zbrodni podał on chęć rozprawienia się z b. narzeczoną Stanisławą Sosnowską, która rzekomo wyciągnęła od niego większą sumę pieniędzy, a obecnie, gdy Skorupski znalazł się w krytycznej sytuacji, zerwała z nim.

O PUHAR GORDON-BENNETTA

„Sanok” i „Syrena” -- wylądowały

W chwili obecnej rozgrywa się niezwykle emocjonująca walka o pierwsze miejsce w międzynarodowych zawodach balonowych. Jak wynika z komunikatów meteorologicznych, wszystkie balony leżą obecnie z przeciętną szybkością od 40 do 70 km. na godzinę. Można śmiało twierdzić, że wszystkie balony znajdują się już poza granicami Polski, a nawet niektóre mogą być w głębi Ukrainy lub Białorusi, zależnie od kierunków wiatru, w jaki się dostały.

„SANOK” LĄDOWAŁ

BIAŁYSTOK, 31. 8. — Wczoraj o godz. 9.45 wiecz. w miejscowości Czeremcha ląd-

wał balon „Sanok” ze stacją radiową. Balon ten przeleciał 150 km. w linii prostej od Warszawy. Po drodze minęło go kilka balonów, biorących udział w zawodach „Gordon - Benneta”. Lot odbył się bez przeszkód.

LĄDOWANIE „SYRENY”

LUNINIEC, 31. 8. — Balon pocztowy „Syrena” wylądował dziś o godz. 2-ej w nocy w pobliżu toru kolejowego między stacją kolejową Lechina a wsią Cholewice za Luninem w odległości 50 km. od granicy sowieckiej. Balon ten przeleciał w linii prostej od Warszawy 420 km.

Pożar w M. S. W. W WARSZAWIE

WARSZAWA, 31. 8. Późnym wieczorem wybuchł pożar w ministerstwie spr. wewn., w lokalu, gdzie przeprowadza się remont.

Pożar powstał od koksu, pozostawionego przez robotników.

Splonęła część podłogi.

Skarb w kieszeni starego ubrania

Dziwna przygoda wiernego sługi

Niektóre wypadki powtarzają się seryjnie. Taka na przykład historia o milionowym spadku, jaki przypadł w udziale wiernemu słudze powstańca z 63 roku, o który to spadek procesuje się teraz rodzina Polaków — bardzo jest podobna do przygody niejakiego Mikołaja Szentes.

Lat temu 40, wywedrował z Węgier do Ameryki były lokaj Mikołaj Szentes. Musiał wprawdzie niebawem pożegnać się z marzeniami, o kopalniach złota i workach pełnych dolarów, otrzymał jednak dobrą posadę kamerdynera, u milionera Williama Forsta.

Mijały lata. Stary Forst polubił wiernego sługę. Bo Szentes był, jak to mówią, „perłą“.

Forst owdowiał, stracił też ukochaną córkę

w tragicznych okolicznościach.

Pięcioletnia dziewczynka pozostawiona na chwilę bez opieki, podpaliła na sobie sukienkę i spłonęła żywcem. Śmierć dziecka wywarła wstrząsające wrażenie na Forście. Zdziwaczał, stał się odludkiem, zwinął mieszkanie i zamieszkał w ciasnej mansardzie swego wspaniałego pałacu w Brooklynie. W ostatnim okresie życia stykał się tylko z ulubionym służącym, którego traktował jak najbliższego powiernika.

Ubiegłej zimy Forst zapadł na gripę i umarł po parudniowej chorobie. Cały majątek zapisał na cele dobroczynne, zaś staremu słudze polecił wręczyć swoje

zniszczone ubranie,

które ostatnio codziennie nosił. Osobiście wyupominek wywołał pewne zdziwienie, gdyż przypuszczano, że jednak Forst bardziej po pańsku wynagrodzi wiernego Mikołaja. Natomiast Mikołaj z czułością zdjął z wieszaka ubranie swego pana, skropił je łzami i ułczył, przesympawszy kamforą, na dnie swego kuferka. Dopiero w kilka miesięcy później porządkując kuferek w

czuł coś twardego w kieszeni ubrania. Okazało się, że był to

portfel,

zawierający akcje wartości dwustu tysięcy dolarów, zaś w bocznej kieszeni marynarki znajdowała się koperta z 40 tysiącami dolarów.

Wiadomość o niezwyklej przygodzie Mikołaja rozeszła się potem błyskawicą wśród znajomych zmarłego milionera. Posypały się oferty dla wiernego sługi. Kilku milionerów za-

częło się ubiegać o względy kamerdynera, który widocznie był prawdziwą perłą, skoro zasłużył sobie na taką wdzięczność u swego pana. Szentes od rzucił grzecznie

intransjentne propozycje

i oświadczył w wywiadzie prasowym (no, naturalnie, że były i „wywiady“), że zamierza wrócić do ojczyzny i osiedlić się na wieś w cichym domku z ogródkiem.

Zamach na szofera taksówki w Warszawie

Uśpionego zamknięto w płonącym samochodzie

Władze śledcze w Warszawie prowadzą dochodzenie w sprawie tajemniczego zamachu dokonanego przez kilku nieznanych sprawców na niejakiego Michała Szymczaka, zam. w Warszawie przy ul. Górcewskiej nr. 12.

Szymczak jest kierowcą i jeździ na taksówce należącej do Czesława Borzemskego. Przebieg zamachu dokonanego na kierowcę, przedstawia się niezwykle tajemniczo, a jak wynika z zeznań świadków, odbył się

w następujących okolicznościach

Wczoraj około południa, na szosie, prowadzącej z Anina do Starej Miłosny, w odległości 1 km. od Wawra, stanęła w płomieniach taksówka. Przejeżdżający obok gospodarze zauważyli, jak z samochodu wyszło 3 jakichś o-

sobników, którzy zostawili na pastwę losu taksówkę i sami zbiegli.

Gospodarze rzucili się na ratunek i znaleźli w taksówce jeszcze jednego mężczyznę, który

był nieprzytomny.

Nieznajomego wyciągnięto i ugaszono ogień z ziemi. Policja w Wawrze zaalarmowała straż ogniową warszawską. Na miejsce przyjechało pogotowie i beczkowóz V oddziału, jednak ogień został wcześniej ugaszony. Częściowo spalona taksówka beczkowóz strażacki zaciągnął na posterunek policyjny w Wawrze. Taksówka Nr. W. 22591 została tam zabezpieczona i ustalono do kogo należy.

Zarządzony natychmiast za zbiegłych mi pościg nie dał wyniku. Nieprzytom-

Min. Kościelkowski wjechał

SAMOCHEDEM DO ROWU

WARSZAWA, 31. 8. Wczoraj około godziny 9-ej rano minister Zyndram Kościelkowski wjechał samochodem z willi swojej w Leśnej Podkowie, jadąc do Warszawy. Na szosie pod Nadarzynem kierowca samochodu zauważył nagle przeszkodę. Wskutek dużej szybkości, nie mogąc nagle wstrzymać samochodu, skręcił do rowu.

Okoliczni wieśniacy samochod wydobyli z rowu i minister szczęśliwie odjechał do stolicy.

nego mężczyznę, którym okazał się kierowca Szymczak i który dzięki pomocy gospodarzy

oudem uniknął śmierci w płonącym samochodzie

przewieziono do szpitala Przemienienia Pańskiego w Warszawie. Ponieważ nie odzyskał jeszcze przytomności nie można uzyskać od ofiary zagadkowego zamachu wyjaśnień.

Nie ulega jednak wątpliwości, iż Szymczak padł ofiarą trzech zbrodniarzy, którzy uśpiwszy go, zamierzali zgładzić zamykając w płonącym samochodzie. Taksówka została przez nich obłana benzyną i podpалona.

Dalsze śledztwo w tej zagadkowej sprawie trwa i niewątpliwie doprowadzi do ujęcia zbiegłych sprawców potwornego zamachu.

14-letnia dziewczyna matka

WŁOŚCIBÓRZ, 31. 8. Córka rolnika W. w Włoszycborzu na Kaszubskich Zaborach, licząca lat 14, powiła ostatnio nieślubne dziecko płci męskiej.

Matka czuje się dobrze, jak równie synek.

Ojcem dziecka okazał się 29 letni syn rolnika z Włoszycborza, któremu policja aresztowała.

Szkielety z X wieku

POZNAŃ, 31. 8. W Gniazdowie podczas kopania ziemi wydobyto dwa szkielety.

Zawiadomiono o tem policję w Świdnicy, a następnie oddział prehistoryczny Muzeum Wielkopolskiego w Poznaniu.

Na miejsce udał się prof. dr. Mostowski, który ustalił, że groby, w których znaleziono szkielety, pochodzą z X lub XI w. po Chrystusie.

Oba szkielety — to szkielety kobiece.

Znaleziono przy nich dużo kobiecych ozdób.

Jeden ze szkieletów był zakopany w głębokości 60 cm., drugi zaś 80 cm.

Runął w przepaść

TORUŃ, 31. 8. Runął z mostu kolejowego w Toruniu w przepaść kilkunastometrowa robotnik Henryk Gonsz z Grębocina, doznając ciężkich obrażeń na całym ciele.

Wymieniony zatrudniony był przy malowaniu mostu i spadł na szczęście nie do Wisły, lecz na teren t. zw. „Małego gaju“.

Należy zaznaczyć, że przedsiębiorca, mimo nalegań robotnika, nie zabezpieczył należycie rusztowań, to też on ponosi winę wypadku. Poszkodowanego przewieziono do szpitala miejskiego w Toruniu.

ECHA

ŻYDZI W NIEMCZECH

„Kurier Poranny“ na temat położenia żydów w Niemczech pisze.

Przed rokiem w Norymberdze wydano słynne ustawy antyżydowskie. Była to raczej jednak ustawa ramowa, w której brak jest przepisów wykonawczych. W Berlinie krążą obecnie pogłoski, iż przepisy ogłoszone będą w czasie tegorocznego Reichsparteitagu. Nie jest wykluczone, iż podobnie, jak w roku ubiegłym, zwołany zostanie do Norymbergi Reichstag dla uchwalenia kilku ustaw. Jedną z nich miałyby być ustawy o obywatelstwie Reichsbürgergesetz. Niemal jako pewnik można przyjąć, iż żydzi nie będą mogli nabywać posiadłości ziemskich. Właściciele ziemscy-żydzi, zostaliby wywłaszczeni.

Przez pewien czas obiegały pogłoski, iż w Norymberdze zostanie wydana ustawa, zakazująca żydom również posiadania i nabywania nieruchomości miejskich. W takim wypadku wszyscy żydzi posiadający domy, zostaliby wywłaszczeni. Podobno jednak, planu tego zaniechano, ze względu na zamieszanie i perturbacje, jakie wynikłyby stąd na rynku finansowym. Mówi się, iż dr. Schacht, ze względów gospodarczych kategorycznie przeciwstawił się temu projektowi. Tak więc, Schacht okazuje się właścicielem jedynym potężnym „protektorem“ żydów w Niemczech. Nie mógł on jednak za pomocą temu, ażeby nie zabroniono żydom posiadania mandatów rad ndzorczych w towarzystwach akcyjnych.

WNĘTRZE WAŁONU ELEKTRYCZNEGO kursującego na warszawskiej linii podmiejskiej.

Niezwykły cennik

Bilet wstępu kosztuje... prosiaka

Ogromna nędza panyjąca po wsiach rumuńskich i zupełny brak pieniędzy wśród wiejskiej ludności nasunął wspaniały pomysł dyrektorowi jednego z wędrownych cyrków.

Pierwsze przedstawienie przyniosło mu zupełne fiasco — bilety nie zostały zupełnie rozsprzedane. Wobec tego trzeba było pomyśleć nad gruntowną zmianą sposobu inkasowania gotówki za bilety wstępu.

Postanowiono zatem opłaty wstępu pobierać w naturaliach.

Zwykłe miejsce siedzące kosztuje... 8 jaj, lub kurę, lepsze miejsce nabyć można już za cenę 30 jaj, lub 5 — 4 kurcząt.

Miejsce w łóżu kosztuje „tylko“ prosiaka.

O ile większa ilość osób pragnie nabyć wspólnie bilet — zapłata przyjmowana jest i w większych zwierzętach.

Pomysłowy dyrektor cyrku ma już obecnie prawdziwą kolekcję kar — oraz niezliczone stopy jajek.

ZAPACH PROCHU

We wrześniu ma zebrać się w Brukseli światowy kongres pokoju. Prace przedkongresowe w Polsce prowadzi Liga Obrony Praw Człowieka i Obywatela.

Prezydent U. S. A. — Roosevelt zamierza po powtórny swoim wyborze zwołać pokojową konferencję królów, dyktatorów i prezydentów wielkich państw.

Miłoby było zapewne uściskać się pp. Hitlerowi ze Stalinem, Stalińskiemu z Edwardem VIII, Mussoliniemu z Lebrunem itd.

Swoją drogą byłoby daleko dowcipniej urządzić akademię ku czci pp. Brianda i Stressemanna. Położyli przecież ogromne zasługi i na wieczne czasy ugruntowali „pokój”. Trockiego zapraszać na uroczystość nie potrzeba.

A swoją drogą taka akademja pokoju byłaby mniejszą groteską, niż wręczanie symbolicznej gałki oliwnej Hitlerowi przy dźwiękach: Deutschland, Deutschland... lub organizowanie światowych kongresów czy konferencji pokojowych.

Gdy czyta się o tych „kongresach pokoju”, czuć dziwnie blisko... zapach prochu.

Edzie dziś krew się leje...

(LIST Z HISZPANJI)

Oczywiście kurjerem „Petersburg—Sewilla” jedzie się na linii hiszpańskiej równie dobrze, jak na niemieckiej lub francuskiej. Nieco drogo co prawda — ale to się już przeboleło po zaplaceniu biletu.

Ale, cudzoziemcze, radzę ci: nie zbaczaj ani kroku z tej pięknej linii!

Miałem wątpliwą, lecz tem trwalszą przyjemność jechania z Lizabony do Sewilli — wytwornie, pierwsza klasa! Dano nam pół przedziału o szumnej nazwie „Berlina” za co się naturalnie znacznie dopłaca. Był wieczór i rzetelnie zimno po zbyt gorącym dniu, byliśmy więc bardzo radzi, gdy wsunęto nam do przedziału długi, żelazny ogrzewacz. Z zadowoleniem oparliśmy na nim nogi w nadziei, że ogrzejemy je nieco: doświadczyliśmy jednak z przykrością, że stawały się one jeszcze chłodniejsze. Widocznie rurę, zamiast gorącą wodą, napełniono zimną. Kleję my, co jednak ogrzewa bardzo miernie. Owinięci w nasze plety, ścisnięci w czwórce w ciasnej przestrzeni usnęliśmy energicznie spać.

Mnie przynajmniej udało się to na kwadrans. Śniło mi się, że poleje na kaczkę; było to uczucie wcale miłe, choć nie to, że stałem w rzece, a do wodnych butów wciskało mi się coraz więcej wody. — Było tylko nogi nie

W tych dniach wyszedł z więzienia Sing - Sing jeden z „wybitniejszych” przedstawicieli podziemnego świata. Na pierwszy rzut oka nikły się nie domyślił, że jest to notoryczny przestępca — wygląda tak przyzwyczajony i niepokazany. Ot, jeden z miliona „szarych ludzi” o bezbarwnej twarzy i wyblakłym spojrzeniu. Naprawdę niekomu by nawet nie przyszło na myśl, że ten właśnie łysawy jegomość, nieśmiało uśmiechnięty, tulący do serca zniszczoną teczkę, jest ostatniem wielkim leniem legendarnego donżuana.

Policja amerykańska i angielska doskonale zna przeszłość tego niebanalnego osobnika.

Vernon Short nazywa się naprawdę Engel i wywodzi swój ród z Niemiec. Rodzina jego emigrowała przed laty do Ameryki.

Engel, a więc „upadły anioł”, prześledził w więzieniu lat dziesięć, pokutując za uwiedzenie

80-ciu kobiet.

Właściwie postąpił w stosunku do nich po dżentelmeńsku, gdyż każda z nich była jego prawnie poślubioną żoną. W dodatku oświadczył on podczas rozprawy, że żadnej ze swych żon nie kochał. Posiadał ponadto wcale okazały harem, w skład którego wchodziły panienki, którym nie zależało na małżeństwie, a które za określnym wynagrodzeniem pełniły funkcje agentek i naganiaczek.

Plan Engel - Short zabawił się w donżuana przez lat dwadzieścia, szczególnie unikając zatargów z policją. Był mistrzem w fałszowaniu aktów urzędów stanu cywilnego. Posiadał całą kolekcję dokumentów, zaopatrzonych w pieczęcie. Miał naturalnie

tysiące paszportów.

W pewnym okresie grasował w Hiszpanji, ożenił się tam z rzymską senorita, która posiadała bezcenna kolację brylantową. Senorita zakochała się w p. Englu i uciekła z nim na wyspy

przemarzły mi do podeszwy — myślałem.

— Boże, toż ja mam całkiem mokre nogi! — wykrzyknęła moja sąsiadka. To mnie wzbudziło.

Byliśmy wszyscy przemoczani, łaził po podłodze i stwierdził, że przy oziębiaczu — przepraszam — ogrzewaczu, rozluźnił się kucek. Siedzieliśmy w powodzi. Chcieliśmy poczekać na następnej stacji. Dotychczas przystawialiśmy co pięć minut. Tym razem jednak następnej stacji oczywiście nie było! Czekaliśmy kwadrans, pół godziny.

W końcu ktoś pociągnął za hamulec bezpieczeństwa. Pociąg nie zatrzymał się; ale, skoro w końcu przysłała następna stacja, musiał winowajca zapłacić trzydzieści franków kary. Zawołaliśmy naczelnika stacji, zażądaliśmy, ażeby zabrano oziębiacz. Twierdził, że to niemożliwe, ponieważ rurę przepiślowo wolno zmienić dopiero następnego dnia rano. Zażądaliśmy, ażeby zebrano wodę. Twierdził, że to niemożliwe, ponieważ kobieta robująca porządki już śni. Zażądaliśmy innego przedziału, oświadczył nam jednak, że wszystkie zajęte.

Jechaliśmy tedy dalej w naszej powodzi. Siedzieliśmy, jak Turcy, z nogami podwinętymi na ławkach.

Na kwadrans jechał z nami pewien

Balearskie. Podczas nocy poślubnej pan młody ukradł kolję i porzucił piękna żonę, gdyż spieszył się na następny swój ślub do Londynu.

Miał niebawem przygody w Anglii i we Francji, gdzie polował przede wszystkim na bogate turystki, wdowy po plantatorach cynamonu i kawy, na córki kubańskich milionerów i rosyjskie emigrantki, które zdołały wywieźć z piekła rewolucji trochę „cennych drobiazgów”.

Ostatnia jego zdobyczą była

wdowa po milionerze

z Filadelfji, niejaką pani Kamp. Przedstawił się jej jako bogaty handlarz diamentów z Holandji. Engel posiadał już pokaźny zbiór cennej biżuterji. Miał więc czem się logitymować. Pani Kamp również była właścicielką wspaniałej kolekcji brylantów i pereł. Tym razem Engel, zarzucił zbytnią pewnością siebie i nie przewidział zwykłych środków ostrożności. Udał się prosto do sekretariatu pani Kamp i przedstawił tam

podrobiony list,

zaopatrzony jej podpisem, który uprawniał go do podjęcia dwu kolij, przecho-

wywanych w kasie ogniotrwałej. Nie stety — pani Kamp, tknięta urzeczem, zbyt wcześnie zjawiała się w biurze i „nakryła” swego wielbiciela. W kilka minut później p. Short odbywał romantyczną wycieczkę karetką więzienną do aresztu.

Podczas rozprawy wyszło na jaw, że oprócz 80-ciu żon, zupełnie prawnie poślubionych, zaręczył się on ostatnio z piętnastu kobietami.

Najzabawniejsze jest to, że Engel Short oświadczył w „ostatniem słowie”, że właściwie on był najniezwyklejszy, gdy nie miał

żadnych złudzeń,

nie zakochał się ani w jednej ze swych ofiar — one zaś zapewniły go, że przeżyły z nim niezapomniane chwile.

Dzisiaj po dziesięciu latach pobytu w więzieniu podstarzały donżuan wyrusza znowu na podobny światła kobiecego. Oznajmił to dyrektorowi Sing-Singu. A więc kto wie, czy za kilka lat znowu nie dowiemy się o niebawalnych wyczynach „króla bigamistów”. Miał widocznie szelma „coś”, co zniewalało kobiety.

„Cudowna” szpada carów nie uchroniła jednak ostatniego Romanowa

W Pałacu Zimowym w Leningradzie znaleziono niedawno bardzo cenną szpadę carów, której pochwa wysadzana jest drogiemi kamieniami.

Szpada ta posiada swoją legendę.

Mianowicie chronić miała ona Rosyjskich monarchów przed chorobami i śmiertelnymi ranami na placu boju.

Nie zdołano jednak dotąd ustalić pochodzenia „cudownej” szpady.

Krąży wersja, iż miała ona być kie-

dys własnością Attyli — wodza Hunów.

Twierdzeniu temu przeczy jednak misterna robota, niezwykła giętkość i twardość stali.

Fachowcy twierdzą, iż jest to szpada wschodnia z X wieku.

Szpada ta nie uratowała jednak ostatniego Romanowa przed śmiercią — zakończyło się widocznie jej „cudowne” działanie.

komiwojażer i opowiadał dowcipy — dzięki temu, pomimo niewygodnej pozycji, opadła nas dość szybko senność. Komiwojażer śmiał się zawsze sam ze swoich historyjek i szczególnie ten śmiech działał cudownie usypiająco. Zasypiałem właśnie, kiedy pociąg znowu stanął. Do przedziału weszli konduktorzy i oświadczyli, że jesteśmy na granicy i musimy wyjść do rewizji celnej. Każdy z nas chwycił najbliższy pakunek.

Na szczęście jechał z nami pewien biec, ponieważ właśnie była pełnia księżyca.

Tak jest — ponieważ była pełnia! W noc, dla których kalendarz przewiduje pełnię, na hiszpańskich stacjach nie palą się bowiem ze względów ekonomicznych latarnie, przytem o taką drobnostkę, jak gruba powłoka chmur na niebie, zarząd nie troszczy się bynajmniej.

Z pomocą ogromnej ilości zapalek dobrnęliśmy do hali, gdzie zgromadził się cały szereg urzędników dokorla maleńkiej łojówki. Musieliśmy stanąć w ogonku i podchodzić pojedynczo do umundurowanych panów.

— Do oclenia? — zapytano mnie.

— Nie — zawołałem — tylko ubrania, książki, papiery i pióra...

— Otworzyć — powiedział pan w mundurze.

Teraz dopiero spostrzegłem, że miałem kufer mojej sąsiadki.

— Wybacz pan — jechałem zmierzszany — nie mam kluczy. — Kufer należy do

— Znamy się na tem — rzucił się na mnie gentleman. Zmierzył mnie od stóp do głów piorunującym spojrzeniem i wydobył z kieszeni wytrych.

Z pewnym trudem otworzył zamek i wyciągnął triumfująco parę jedwabnych podwiązek.

— To są pańskie pióra? — drwił.

Potem pochwycił flaszkę wody kołoforskiej.

— A to jest zapewne pański papier? — darł się z nieopisaną ironią.

— Proszę wybaczyć... — jęczałem. Ale gentleman nie dał mi przyjść do słowa. Wymachiwał w powietrzu gorsetem i wysł:

— Tak wyglądają pańskie książki?

Ktoś, stojący obok mnie ulitował się nad moim nieszczęściem.

— Daj mu pan prędko jednego duro! — szepnął mi do ucha.

Bez zastanowienia sięgnąłem do kieszeni i podałem urzędnikowi monetę. Ignorując mnie najzupełniej wzrokiem wyjął mi ją z dłoni i rzekł z pewnym odcieniem współczucia:

— No, tym razem ujdzie to panu jeszcze bezkarnie, ponieważ pomyłka nie jest ostatecznie wykluczona... Ale strzeż się pan szmuglowania na drugi raz! — Potem przesunął kufer na wagę, rzucił okiem na wskazówkę i oświadczył:

— Płaci pan dwadzieścia dwa tysiące trzysta siedemdziesiąt pięć rejsów cła!

(Dalszy ciąg nastąpi)

WIADOMOSCI Z KRAKOWA

WRZESIEŃ

1

Wtorek

Winszujemy:

Dziś: Idziemu

Jutro: Stefanowi

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO.

Wtorek: „Kibic” — komedia.

TEATR BAGATELA.

Rewja: „Halmirska w Bagateli”.

REPERTUAR KIN

Adria: „Sprawa 444” i „Żona dwóch mężów”.

Apollo: „Mały buntownik”.

Atlantic: „Chińskie morza” i „Kwiat Hawaii”.

Bagatela: „Szczęście na ulicy” oraz rewja „Halmirska w Bagateli”.

Promień: „Nie zapomnij o mnie”.

Stella: „Ostatni posterunek”.

Sztuka: „Cowboy milionerem”.

Świt: „Tajemnica panny Brinks”.

Uciecha: „Diuki”.

Wanda: „Film plastyczny”.

Zorza: „Dzień wielkiej przygody”.

Kopiec na Sowińcu rośnie

(hl) Kopiec na Sowińcu rośnie i dotychczas już 26 metrów wysokości. Liczba zajętych robotników wynosi 800 osób i zostanie wkrótce zwiększona.

Wycieczka techników

DO ROŻNOWA

Krak. Towarzystwo Techniczne wspólnie z Krak. Oddziałem Związku Pol. Inżynierów Budowlanych urządza w dn. 12, ewent. 13 września br. wycieczkę do Rożnowa, celem zwiedzenia budowy zapory na Danajcu. W wycieczce mogą brać udział członkowie powyższych towarzystw wraz z rodzinami. Bliższe informacje w Sekretariacie Tow. Technicznego.

Nowi sędziowie

PRZYSIĘGLI

Zarząd miejski sporządził listę osób których można powołać do sprawowania obowiązków przysięgłych. Lista wyłożona została do przejrzania w urzędzie ewidencji ruchu ludności w Zarządzie miejskim.

Bezpłatne szczepienie

OCHRONNE

od ospy będzie dokonywane w wydziale zdrowia publicznego zarządu miejskiego, Ratusz, ulica Poselska Nr. 12 codziennie, z wyjątkiem niedziel, od godz. 10-tej do 11-tej przed poł. przez cały miesiąc wrzesień 1936 r. dla tych osób, względnie dzieci, które w terminie wiosennym nie mogły się poddać szczepieniu.

Rodzice, którzy nie poddadzą szczepieniu swych dzieci dotąd nieszczepionych, a urodzonych w czasie od 1.IV. 1934 do 31.III.1936 roku włącznie, będą karani po myśli ustawy z dnia 19.VII. 1919 roku (Dz. U.R.P. Nr. 13, poz. 113 z 1934 roku).

Kupiec i obywatel miasta Krakowa okazał się groźnym bandytą

Prowadzone przez władze sądowe w Wodzisławiu dochodzenia w sprawie sensacyjnego połowy, jakiego dokonała placówka Straży Gran. w Mszczonicy (pow. rybnicki), gdzie 22 lipca br. został ujęty tajemniczy osobnik posiadający przy sobie około 100.000 koron czeskich, dobiegają już końca.

Krytycznej nocy patrolujący na zimołonej granicy w okolicach Jastrzębia Zdroju strażnicy natknęli się na dwóch elegancko ubranych osobników którzy na widok mundurów strażników rzucili się do ucieczki.

W trakcie pościgu jeden z nich został ujęty, drugiemu zaś udało się zbiec. Przytrzymany podał się za kuraćjusa, zamieszkującego w sanatorium im. Marsz. Piłsudskiego w Jastrzębiu Zdroju i oświadczył, że spacerował sobie z przygodnym znajomym ze Zdroju. Podał wówczas naz-

wisko, które okazało się później nieprawdziwym.

Przy rewizji osobistej znaleziono przy nim kilkadziesiąt złotych i w różnych schowkach wielką sumę w koronach czeskich.

Przytrzymany usiłował wówczas przekupić strażnika ofiarowując mu początkowo 20.000 a później 40 tys. koron, oświadczając, iż jest zamożnym kupcem i właścicielem domu w Krakowie i chce uniknąć wstydu i kary za przestępstwo dewizowe.

Twierdził bowiem, że sprzedał jedną realność w Krakowie i uzyskaną z tej transakcji gotówkę wywioził do Czechosłowacji, gdzie ją wymienił na korony i dobrze na tej transakcji walutowej zarobił.

Strażnik jednak oparł się wszelkim namowom i wezwał policję, wspólnie z którą prowadzono już dalsze dochodze-

nia. Okazało się wówczas, że ujętym jest wielokrotnie karany przestępca, mający na swym sumieniu napady i usiłowane mordy, od dłuższego czasu poszukiwany przez policję międzynarodową kasiarz ze Lwowa — Hernball vel Josel — Józef Ehrlich.

Jak policja ustaliła, wspólnie ze swoim współnikiem dokonał on włamania kasowego do fabryki celulozy w Rosenbergu, gdzie łupem kasarzy padło 275.000 koron czeskich.

Hernball został osadzony w więzieniu sądowym w Wodzisławiu. Za współnikiem jego, którego nazwisko jest władzom polskim wiadome, prowadzone są poszukiwania.

Rzemieślnicy BĘDĄ EKSPORTOWAĆ DO AMERYKI

Rzemiosło rzeźniczo-wędliniarskie Śląska uzyskało staraniem Izby Rzemieślniczej kontyngent eksportowy do Stanów Zjednoczonych wyrobów mięsnych wartości kilku milionów złotych. W związku z tem zainteresowana sprawa eksportu jednostki pośród tego rzemiosła dokładają starań o jak najrychlejsze ukończenie warsztatów dla przeróbki mięsa na eksport. Z uwagi na uzyskanie korzystnych cen na rynku amerykańskim, eksport ten będzie dla rzemiosła rzeźniczo-wędliniarskiego Śląska nader rentowny. Trzeba dodać, że nie chodzi tu o normalnych eksporterów a o zupełnie nowe warsztaty i oznacza to poważny wyłom w dotychczasowej polityce Związku Eksporterów Bekonów.

Ymca donosi...

...że z dniem 1 września wznowia swą działalność w sali gimnastycznej i odnowionej pływalni. Informacji udziela i wpisy przyjmuje sekretariat przy ulicy Królowodorskiej 8.

Choroby zakaźne

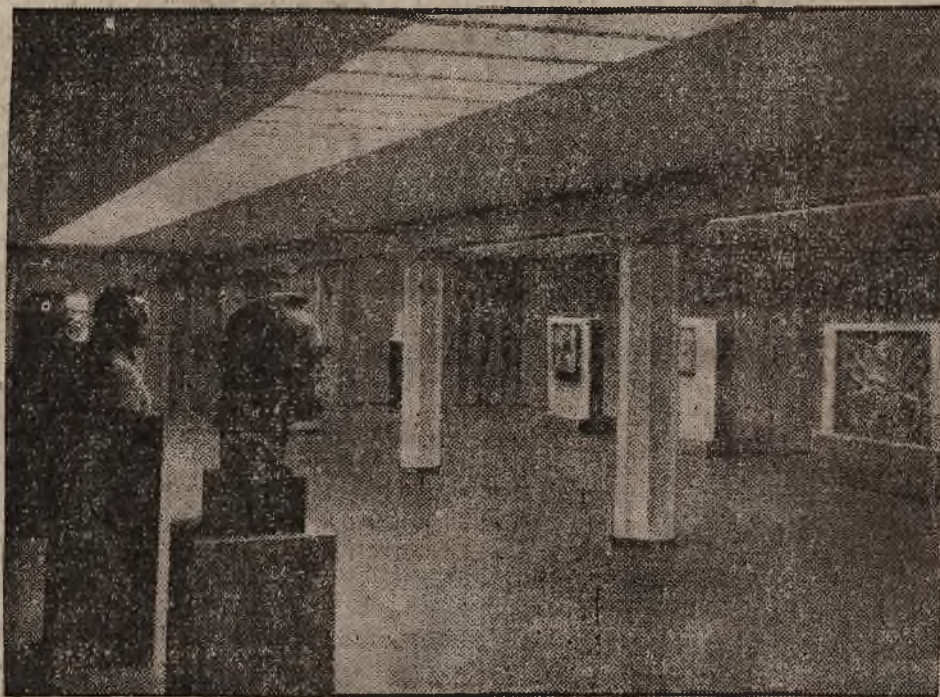
W KRAKOWIE

Od dnia 23 do 29 bm. zgłoszono w Wydziale Zdrowia Publicznego Zarządu Miejskiego 8 wypadków zachorowań na błonicę, 5 na dur brzuszny, 4 na krztusiec, 2 na płonicę i w jednym wypadku zachorowań na 100% i zimnicę.

NAJMNIEJSZA KSIĄŻKA ŚWIATA

Urządnik warszawskiego urzędu pocztowego p. Józef Grygorjew napisał całą nową konstytucję w książeczce o wymiarach 10x8x5 mm., co jest zapewne „rekordem” świata w tej dziedzinie.

„Marszałek Piłsudski w plastyce”

Pod powyższym hasłem otwarta została obecnie w Warszawie wystawa, grupująca kilkadziesiąt prac naukowych rzeźbiarzy.

10.000 osób zwiedziło wystawę turystyczną w Krakowie

(hl) Wystawa Turystyczno - Uzdrogodni zwiedziło wystawę około 10 jowiskowa w Krakowie cieszy się wiel tys. osób Komitet postanowił wystawę przedłużyć do dnia 10 września.

Zw. Pracy Ob. Kob.

poniósł stratę 12.500 zł.

(hl) W sprawie afery p. Farylewiczowej wychodzą na jaw coraz sensacyjniejsze szczegóły. Okazuje się, że zdefraudowana kwota w Zw. Pr. Ob. Kobiet wynosi nie jak pierwotnie przypuszczono 6.000 zł, lecz ponad 12.000 złotych.

Oświęcim pisze...

Krwawa bójka na zabawie

W Brzezince odbywała się zabawa ludowa, w czasie której E. Szyderko miał się wyrazić obelżywie o Związku Strzeleckim i o wojsku. Stało się to przyczyną kłótni, a następnie ogólnej bijatyki, która zakończyła się do-
kłwem pobiciem kilkunastu uczestni-

ków zabawy.

W dniu wczorajszym E. Szyderko odpowiadał przed Sądem w Oświęcimiu, oskarżony o obrazę Zw. Strzel. i Armji polskiej. Rozprawa została odroczone a akta odelano do Prokuratury celem uzupełnienia śledztwa.

Od dziś obowiązuje NOWA PISOWNIA

Od dnia dzisiejszego, wtorku 1 września, staje się obowiązująca nowa pisownia języka polskiego, ustalona przez Komitet Ortograficzny Polskiej Akademii Umiejętności. Z uwagi na wielkie zapotrzebowanie broszur, zawierających reguły nowej pisowni, ukazało się już aż 6 wydawnictw tego rodzaju w nakładzie kilkaset tysięcy egzemplarzy. Jak wiadomo reguły nowej pisowni obowiązywać będą od 1. tygodnia zarówno w szkolnictwie, jak i w urzędach i instytucjach o charakterze publicznym.

PROGRAM RADIOWY

WTOREK 1 WRZEŚNIA 1936 R.

3.00 Komunikat meteorologiczny dla zawodników Gordon-Bennetta. 6.30 Kiedy ranne wstają zorze. 6.33 Gimnastyka. 6.30 Płyty. 7.20 Dziennik poranny. 7.35 Parę informacji. 11.57 Sygnał czasu, hejnał z Krakowa oraz kom. meteorologiczny dla zawodników Gordoi-Bennetta. 12.05 Wiadomości rolnicze. 12.15 Dziennik południowy. 12.25 Koncert w wyk. zespołu kameralnego. 15.30 Wiadomości gospodarcze. 15.45 Skrzynka P. K. O. 16.00 Płyty. 16.45 Bitwa pod Beresteczkiem — odczyt. 17.00 Piosenki w wyk. Adama Astona. 17.50 18.00 O śpiewaczych zdolnościach ptaków — pogadanka. 18.00 Czaruna perła — opowiadanie J. Grabowskiego dla dzieci. 18.10 Życie kulturalne stolicy. 18.15 Koncert reklamowy — Komunikat meteorologiczny dla zawodników Gordon-Bennetta. 18.50 Pogadanka aktualna. 19.00 Koncert w wyk. Małej Orkiestry P. R. W przerwie Odwaga pani Senliffe — skecz Jacka Londona w radjofon. A. Wadzinowskiego. 20.30 Blaski, cienie i perspektywy powieści biograficznej — szkice literackie. 20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 Pogadanka aktualna. 21.00 Koncert chóru solistów. 21.30 Koncert rozrywkowy. W przerwie wiadomości sportowe. 23.00 Płyty.

Czy jesteś członkiem L. O. P.

NAJAZD SEKCIARSTWA na Śląsk i Zagłębie Dąbrowskie

**Dziwactwa sekciarskie -- Można palić podczas nabożeństwa --
Ofiara z krwi czarnego kota -- Zapowiedź bliskiego końca świata**

Jak wiadomo, w Stanach Zjednoczonych istnieje kilkaset dzwucznych nieraz sekt, które prowadzą zacietą walkę konkurencyjną. Każda sekta wysłała się, aby zwerbować jak najwięcej zwolenników, nie przebiegając nie raz w środkach.

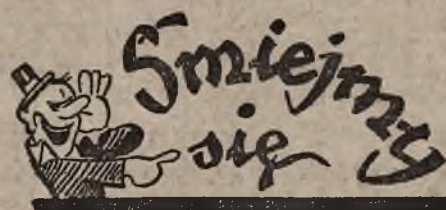
Niedawno jedna z sekt amerykańskich ogłosiła, że w jej „świątyni“ wyznawcy w czasie „nabożeństwa“ mogą palić (!). Prasa amerykańska, ironizując z tego powodu, pisze, że sekta owa mogłaby jeszcze ogłosić, że jej zwolennicy w czasie „nabożeństwa“ otrzynują kawę i herbatę — byłaby oryginalna nowa kawiarnia.

Czasami te dziwactwa sekciarzy wkraczają niemal w dziedzinę patologii.

ji. Baptyści, działający u nas i w Rosji, specjalnie umieją wytwarzać u swych zwolenników zbiorową psychozę. Wśród zwolenników gmin, które baptyści założyli w Rosji, szerzą się praktyki, zakrawające na kult pogański o podkładzie patologicznym.

W lasach guberni wiackiej kwitnie np. kult „świętego promienia“. We wschodniej ścianie domu dziwni ci po ganie wyćniają okienko i w chwili, gdy padnie przez nie promień wschodzącego słońca, rzucają się na ziemię, oddając mu cześć, jako bóstwu. Gdzie indziej znowu kwitnie kult bałwana, zwanego Doszkunem, któremu wyznawcy ofiarują krew czarnego koguta.

W Polsce sekciarze, jak wiadomo, też próbują zapuścić korzenie. W Zagłębiu Dąbrowskim i na Górnym Śląsku ostatnio grasują agenci sekty „Złotego Wieku“, odznaczający się wielkim fanatyzmem. Zapowiadają o ni bliski koniec świata i, błędnie interpretując Apokalipsę, głoszą o zbliżającym się tysiącletnim panowaniu Chrystusa na ziemi, wytwarzają w ludziach psychozę i przyczyniają się do zatrucia atmosfery życia społecznego.

CIERPLIWOŚĆ.

Cierpliwy mąż znosił wszystkie kaprysy żony. Codziennie zachciewało jej się coś nowego. Dzisiaj westchnęła: Ach, zobaczyć Neapol i umrzeć!

Tu kęśla cierpliwość męża, porwał rozkład jazdy i krzyknął:

Najbliższy pociąg odchodzi o 8 30 rano

RÓŻNICA POGLĄDÓW.

— Jerzy, czy jest jeszcze coś na świecie poza miłością?

— Nie, nie, moja droga! A propos, a co jest dzisiaj na obiad?

PODOBIENSTWO.

— Jestem pewien, że w ciągu całej podróży nie wspomnieliście ani razu o waszym ojcu.

— Ależ tak, papo! Za każdym razem, gdy ktoś z gości wymyślał w hotelu na jedzenie, mama mówiła: Zupełnie jak ojciec

NA WĄSKOTORÓWCE.

Palacz: — Zatrzymamy się na tej stacji. Maszynista: — Nie, nie sympatyzuje z zawiadowcą.

JAK SŁONCE.

— Jak ci się podoba narzeczona Felka?

— Jak słońce!

— ??

— Wcale nie można na nią patrzeć.

Żurnale Mój jesiennie-zimowe

w wielkim wyborze poleca

Józef Hławski

Sosnowiec, 3-go Maja 23
Będzin, Małachowskiego 1
Dąbrowa G., 3-go Maja 2

Kto dokonał zamachu na więzienie w Mysłowicach?

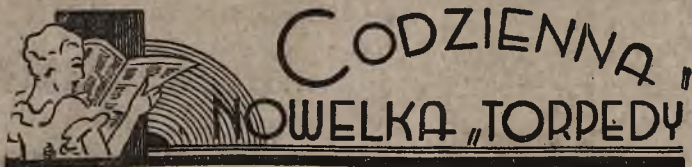
Jak swego czasu donosiliśmy, z początkiem sierpnia br. nocną porą dokonano tajemniczego zamachu na więzienie sądowe w Mysłowicach.

Niewyśledzeni sprawcy podłożyli pod bramę więzienia silną petardę, która eksplodując spowodowała uszkodzenie bramy. W gmachu sądowym i sąsiednich kamienicach wyleciało 48 szyb.

Władze rozpoczęły dochodzenia celem wykrycia sprawców i dotąd aresztowano już kilkanaście podejrzanych osób z terenu Zagłębia Dąbrowskiego i Śląska. Aresztowania trwają w dalszym ciągu.

Podejrzania kierują się przeciwko miejscowym komunistom.

Nazwiska aresztowanych trzymane są w tajemnicy.

SPALONY LIST

Helena siedziała przed biurkiem ze zmarzniętymi brwiami, gryząc nerwowo ostatek pióra. Ale trudno jej było zabrać się do pisania; nagle jakaś dobra myśl przyszła jej do głowy, gdyż uśmiechnęła się nawpół czule i nawpół ironicznie i zaczęła szybko pisać dużym, energicznym piśmem:

„Mój najuchochańszy Stachu

Przeczytaj ten list spokojnie, nie wydając żadnych okrzyków, ani pomruków niezadowolenia; ja też postaram Ci się spokojnie i rzeczowo opowiedzieć co zaszło.

Wiesz, że mamy w letnisku W., nie chcąc wymienić jego nazwy, willę i ogród, które są ukochaną oazą mego męża, w każde święto niezależnie od pory roku, deszczów lub chłodu jeździmy spędzać w tem ustroniu wolny od zajęć czas. Pomimo Twoich prośb pozostania w Warszawie na Święta Bożego Narodzenia — nie mogłam tego uczynić w żaden sposób. Mój mąż byłby się nigdy na to nie zgodził; gdybym była udała chorą, byłby mnie z mieszkania nie puścił, co uniemożliwiałoby nasze spotkanie. Zresztą sprowadzony doktor nieomieszkałby prawdy wykryć! Jak widzisz, musiałam ulec i po-

jechać na święta do W.

Właśnie zajęta byłam doglądaniem pakowania rzeczy, kiedy przyniesiono mi Twój list. Duża, ciężka koperta, a w niej Twoje kochane pismo, na którego sam widok o garnia mnie wzruszenie... Nie mogłam powstrzymać się od rozerwania koperty, — jednocześnie myślałam, że muszę ukryć się gdzieś, w najdalszym pokoju, żeby spokojnie Twój list przeczytać.

Ale w tej chwili na progu stanął mój mąż. Zdążyłam tylko list wsunąć do torebki i po wiedziałam od niechoczenia:

Ciotka Matylda przysłała Ci pozdrowienia.

— Ciotka Matylda zawsze nie w porę wybiera się z pisaniem — odpowiedział mój mąż — zostaw czytanie plotoszek, jakimi ciebie niezawodnie obdarza i zajmij się lepiej podróżą. Za dwie godziny pociąg odchodzi.

Nie spóźniliśmy się na pociąg i przyjechaliśmy około piątej po południu do W. Dorożka zawiozła nas do naszej willi, ale jakież było nasze zdziwienie, kiedy zobaczyliśmy okna ciemne, i bramę zamkniętą.

Stróż nie czekał na nas przed domem jak zwykle.

— Przecież Marcin musiał onegdaj mój list otrzymać, coż się to stało, że domu nie przygotował na nasze przyjęcie — mówił mój mąż wysiadając z dorożki.

Milczałam, żeby nie robić mężowi wyrzutów za tę niefortunną wyprawę na „świeże powietrze“.

— Pójdę do sąsiadów, dowiem się co się stało z Marcinem — rzekł mój mąż — i wyszedł. Wrócił po chwili oznajmiając, że Marcin dostał wczoraj silnego ataku ślepej kieszki i przewieziono go do szpitala.

— Wracajmy do Warszawy! — zawołałam.

— Ale coż znowu, ludzieby nas wysmiali! Najpierw należy rozpaść ogień, znajdziemy tu wszystko co potrzeba.

Istotnie drwa były przygotowane, a nawet gazety dla rozpalenia ognia, ale były one tak przesiąknięte wilgocią i chłodem, że papier tlił się tylko i zapachki szły jedno za drugim bezskutecznie.

— Nic z tego nie będzie — rzekłam gazety są wilgotne.

— Naturalnie — mrknął mój mąż — ale czyż nie mamy z sobą papieru

— Poczekaj — rzekł nagle — masz w torebce list od ciotki Matyldy. Daj mi go.

Ostupałam. Nie spodziewałam się takiego wyjścia z sytuacji.

— List od... ciotki Matyldy... — powtórzyłam z przerażeniem.

— No tak! Przecież go już przeczytałaś! Nie tam ciekawego ani mądrego pewnie nie

ma. Nie będziemy go chować do archiwów rodzinnych dla przekazania potomności! A w tej chwili odda nam nieocenioną usługę!

Możesz wyobrazić sobie, Stachu, co się ze mną działo! Nie mogłam mężowi dać Twego listu, a przytem ja go jeszcze nie przeczytałam! A ty wiesz, jakim skarbem jest dla mnie każdy list od ciebie...

— No, daj mi ten list — niecierpliwił się mój mąż.

Odsunęłam go od kominka.

— Ja sama ogień zapalę — rzekłam wyciągając Twój list, tak, żeby go nie widział. Musiał być bardzo gorący, bo ogień buchnął natychmiast!...

W dwa dni po wysłaniu swego listu, opowiadającego szczegóły wyjazdu na wieś, Helena otrzymała odpowiedź. Czytając gorące i pieszczotliwe słowa, zapewnienia miłości i tęsknoty.

Bo trzeba wiedzieć, że w jej opowiadaniu o zniszczeniu dla rozpalenia ognia na kominku — nie było ani słowa prawdy! List ten przeciwnie przeczytała ona od początku do końca — był on bardzo nieprzyjemny, pełen wyrzutów za ten wyjazd z Warszawy na święta, zawierał różne groźby zerwania stosunku i tak dalej.

Ten list byłby rzucił ciebie na ich stosunek, nie powinien zatem istnieć między nimi, i dlatego Helena pomyślała, że Stach zapomni go, jeżeli będzie przypuszczał, że ona go nie przeczytała! Odpowiedź jaka przyszła udowodniła ją w tem.

STRESZCZENIE POZĄTKU POWIEŚCI

Działo się to w r. 1900. Na tron serbski wstąpił młody Aleksander Obrenowicz, który usidlony wdziękami pięknej nierządniczki Dragi Maszyn podniósł ją na tron wbrew woli narodu. W czasie przeglądu wojsk wyrwał Dragę od śmierci młody oficer Julian Subowicz, zostając jej kochankiem. Po pewnym jednak czasie Julian przeniósł swe uczucia na piękną dziewczynę rozbójniczkę, Jadwigę. Zrozpaczona Draga postanowiła niedopuszczyć do nocy poślubnej młodej pary z pomocą brata Nikodema, który obrażony Juljana zmusił go do pojedynku. Julian powróciwszy do domu spotrządził z przerażeniem, że Jadwiga została mu uprowadzona.

Tymczasem u Juliana odbyła się tajna narada młodego adjutanta z ex-królem Milanem, w wyniku której zdecydowano się na podstępne wymuszenie od Dragi miejsca uwięzienia Jadwigi. W tym celu Julian napisał list prosząc Dragę o schadzkę.

Z tym listem udała się Draga do uwięzionej Jadwigi z triumfem oznajmiając jej o miłości Juliana ku królowej, co wzbudziło wżgardę dla małżonka w sercu Jadwigi. Na schadzce Draga przyrzekła Julianowi uwolnienie Jadwigi, o ile ona sama zechce do niego powrócić. Rozzalone jednak rzekomą zdradą małżonka, Jadwiga nie chce tego uczynić. Niecna Draga triumfuje, nawiązuje opętując Juljusza. Królowa za pomocą swych sług przyprowadza następnie swego śmiertelnego yrosa — eks-króla Milana o śmierć.

Tymczasem Draga weszła w spisek z doktorem przybocznym Aleksandrem, wmałżwił małżonkowi ciężką chorobę, z której wybaczyć może go tylko zaprzestanie zajmowania się rządzeniem państwa. Draga wraz ze swym niecnym bratem udają się na ustronną wyspę na Dunaju, gdzie przebywa nieprawie syn Milana, aby go wtrącić do więzienia. W drodze spotyka zbrodniczą parę burzą, w czasie której ratuje ich od śmierci — bohaterki Milan. Draga aby zgubić młodzieńca, rozkochoła go w sobie namiętnie. Obiecując mu koronę u swego boku nierządniczka skłoniła młodzieńca do ucieczki z domu matki, która poprzysięgła jej zemstę za wszelką cenę. Tymczasem Jadwidze która przez liczne przygody dostała się wreszcie do Wiednia, udało się wykraść po wnieśliu Serbowi listy kompromitujące doszczętnie Dragę. Została jednak posadzona o kradzież w hotelu i stawiona przed komisarza policji. W międzyczasie Draga umieściła Milana u belgradzkiego profesora Papina, rzekomo celem nauki, w istocie jednak aby móc obmyślić dlań sposób śmierci.

— Naturalnie, duchy zawsze muszą tą drogą się wydostać, którą przysły.

Balkon nie wznosił się zbyt wysoko ponad ogrodem. Mała linka wystarczała tu zupełnie. Sprowadziła ją sobie Draga z Paryża. Chowała ją do kieszeni, dała się bowiem zwijać jak kłębek nici. Zapomocą zaś odpowiedniej sprężyny linka rozwijała się i dawała się zarzucać.

— Bądź zdrow, Milanie! — zawołała piękna kobieta i lekko zsunęła się po drabinie linowej z balkonu. Oblana

światłem księżycowym wydała się chłopcu jeszcze piękniejsza niż zwykle. Wyciągnął też ręce, jakby chciał ją przycisnąć do piersi, ale ona skoczyła już na ziemię, pociągnęła drabinę i pokazała się na ścieżce ogrodowej. Milan, widząc ją znikającą za drzewami, uczuł straszną tęsknotę.

Czy rzeczywiście król miał z nią mówić. Ale w takim razie nie śmiałaby się wyjść z konaku. A jeżeli szła do innego mężczyzny? Lecz zerwał się nagle. Myśl obróciła się w czyn. Chciał się uspokoić, chciał się przekonać, czy Draga nie kłamie nigdy. I chociaż nie miał żadnej drabinki do rozporządzenia, odważył się na zejście z balkonu przez śmiały krok i, pobiegł tą samą drogą, którą udała się Draga i w kilka chwil był już tylko kilka kroków za nią. Ale szedł po ciemności, szedł ciągle, cierpliwie śledząc ją. Nie wziął ani kapelusza, ale co to znaczyło, nikt go tu nie znał.

Draga przeszła parę ulic, wreszcie skręciła do parku, o którym każdy mógł powiedzieć Milanowi, że jest to ogród królewski, otaczający konak. Ale Milan nie wiedział o tem, widział tylko wysoki dom, rzęsiście oświetlony, o którym także nie wiedział, że ma przed sobą pałac królewski.

Myślał tylko: Jeżeli królowa rzeczywiście nie skłamała, z pewnością poszłaby inną drogą, niż tą, na której się teraz znajdowała.

Drzewa i krzewy umożliwiały Milanowi śledzenie królowej. Wreszcie wynurzył się z gęstwiny drzew domek mały w stylu szwajcarskim. Ten zdawał się być celem drogi królowej.

— Chyba nie konak — przebiegało mu przez myśl — nieprawda więc, co powiedziała, nie wraca do konaku, w którym ma ją oczekiwać mąż, lecz śpieszy w ramiona tego, co tu mieszka.

Ach, żeby wiedział, kto tu mieszka? Ale nie, już ja dowiem się.

Także sposób, w jaki Draga kłamała, utwierdzał go w przekonaniu, że królowa nie ma czystego sumienia. Małemi schodkami weszła na taras, stanęła przed drzwiami i trzy razy zapukała w nie. W tej chwili dał się słyszeć brzęk klucza. Klucz został wyrzucony przez okno otwarte, padł Dradze u nóg. Ona podniosła go i otworzyła drzwi.

A za drzewem stał Milan bliski szaleństwa, teraz bowiem był pewny, że nie król, lecz inny mężczyzna czeka na Dragę. W przeciwnym razie cała ta tajemnica byłaby niepotrzebna. A tym mężczyzną nie mógł być kto inny, jak Julian Subowicz, ów młody oficer, o którym ludzie opowiadają, że jest kochankiem królowej.

Milan chciał się upewnić. Nie na darmo żył na samotnej wyspie. Kto ustawnie żyje z naturą, kto aż wydostaje się na wysoką górę, potem walczy z falami, to znowu zmagają się z jakimś drapieżcą, ten jest przyzwyczajony usuwać wszelkie przeszkody.

Milan podesunął się pod dom, z oczu padały mu błyskawice w tę stronę, gdzie znikła królowa. Tuż obok rosło wysokie drzewo, jakby stworzone na to, by z wysokości jego można było widzieć wnętrze domu.

Okna były jasno oświetlone, stary zaś nie były spuszczone. Nie było przecież żadnych sąsiadów, tylko drzewa mogły zaglądać do środka, lecz były one tylko niemymi świadkami, nie mogącymi zdradzić co się działo wewnątrz.

Milan wspiął się na drzewo z niezwykłą zręcznością. Odchylił następnie liście i spojrzał do pokoju. Ujrzał młodego człowieka w mundurze oficerskim. Oficer, niezwykle piękności, przechadzał się po pokoju. Wtem roztwarzyły się drzwi, a na drzewie dał się słyszeć szelest. To Milan wstrząsnął

gwałtownie konarem, jakby miał przed sobą postać nieprzyjaciela.

W drzwiach pokazała się Draga. Rzuciła się w ramiona oficera, objęła go za szyję i poczęła gorąco całować jego usta.

— Mnie nigdy tak nie całowała — pomyślał Milan. — Tak całuje się tylko gdy się kocha. Ha, szczęśliwiec!

Milan nie mógł słyszeć co mówili ze sobą. A przecież jasne było, że jest oszukiwany, że ona kocha innego, mimo to, że przysięgła mu, że tylko do niego należy.

W duszy chłopca wybuchła burza zazdrości. Ta nędzna kobieta zatrula mu duszę najpierw przez miłość, potem przez wprost przeciwne uczucie — przez nienawiść.

A przedmiotem tej nienawiści był Julian. Nie przeciw Dradze podniósł się jego gniew. Nie nie przeciw kobiecie, która go oszukała, która wyrwała go od matki, lecz przeciw Julianowi, który odważył się królową całować.

Ha! Milan zamknął oczy, nie mógł dalej patrzeć...

ROZDZIAŁ XCV

Stracony list

Był to rzeczywiście Julian Subowicz, któremu królowa złożyła w tej chwili wizytę.

Pragnęła go jeszcze raz dzisiaj widzieć nie mogła się temu oprzeć, choć koniecznie musiała wracać do konaku. Przyszła całkiem niespodziewanie. Teraz leżała wyczerpana pocałunkami, w jego ramionach i zdawała się zapominać, że jest jeszcze inny świat.

Nagle zerwała się.

Muszę iść — zawołała — najwyższy czas. O 9-ej godzinie jest galowy obiad na cześć rosyjskiego posła. I ty musisz się zjawić, musisz się więc jeszcze przebrać.

— O jak szczęśliwy jestem, że cię jeszcze przedtem widzę — zawołał Julian — nie masz wyobrażenia, jak niechętnie jawię się na dworze podczas takich uroczystości. Lecz chcę jeszcze z tobą omówić jedną sprawę, która mnie niepokoi.

— Co takiego, mój ukochany? — spytała piękna kobieta, kładąc mu swe białe ręce na ramieniu.

— Chodzą po dworze pogłoski, że brat twój, Nikodem Luniewicz, ma być obwołany następcą tronu. Czy to prawda?

— A gdyby tak było? — rzekła Draga — co wówczas, mój kochany? Co się ciębie tyczy możesz być spokojny. Jeszcze prędzej zaawansuję. Możesz się bowiem domyśleć, że Nikodem będzie tylko lalką, a królową Serbji będzie ja.

Julian niechętnie zachmurzył się.

— Mnie w gruncie rzeczy obojętne jest, kto panuje w Serbji — rzekł — gdy się też o to pytałem, nie myślałem o sobie. Czem ja jestem? Czem zostanę, nie obchodzi mnie, jeżeli tylko ty do mnie należysz, a do żadnego więcej.

— O, możesz mi wierzyć — zawołała Draga — że tylko do ciebie należę, ani do króla nawet! Przysięgam ci bowiem, że Aleksander od wielu już tygodni nie przekracza progu mojej sypialni i nie sądzę, aby to kiedyś jeszcze zrobił. Jest już bardzo chory i lekarze przepowiadają najgorsze.

— A jeżeli król umrze, czy Nikodem rzeczywiście zostanie królem Serbji?

— Tak, nie wątpię o tem. Wszystko przygotowane. Już mówiliśmy o tem z ministrami. Ha, żebyś wiedział jak wydłużyły się ich twarze, nic śmieci jednak sprzeciwić się otwarciu królowi. Jeden podnosił to, drugi owo. Wreszcie jednak powiedzieli, że rzecz jeszcze obmyśla. Mogą sobie atoli urządzić co chcą: ja chcę, by Nikodem został królem, gdyż tylko wtedy będę miała ster rządów w swych rękach.

— Drago — zawołał Julian — wiesz że jestem ci więcej niż przyjacielem. Jako taki odradzam ci tego kroku.

— Co, także ty, Julianie?

Dalszy ciąg jutro

GDZIE TKWIĄ KORZENIE naszych niepowodzeń olimpijskich?

W Polskim Komitecie Olimpijskim odbyła się konferencja prasowa, na której prezes PKOl, płk. Głabisz zapoznał dziennikarzy ze stanowiskiem Komitetu co do rezultatów, osiągniętych przez naszą ekspedycję na igrzyskach olimpijskich w Berlinie.

Ważną częścią konferencji była opinia P. KOl co do przyczyn niepowodzeń naszych w Berlinie.

Po igrzyskach olimpijskich w Los Angeles w 1932 r. PKOl, sceptycznie odnosił się do możliwości utrzymania poziomu naszego sportu na dobrej lokacji, zajętej w Ameryce **ODSEPAROWANIE MŁODZIEŻY SZKOLNEJ OD SPORTU, MAŁY ZASIĘG SPORTU**

— oto przyczyny, które powodowały słabość

naszego sportu reprezentacyjnego w ostatnim okresie.

Dopóki przeszkody te nie będą usunięte i nie stworzona będzie mocna podstawa, na której zbudowany mógłby być sport reprezentacyjny — dopóty społeczeństwo nie będzie miało prawa obrażać się o to, że odnosimy na arenie międzynarodowej słabe wyniki.

Sport reprezentacyjny nie posiada rezerw, jeśli aby okazać się w decydującym momencie

nie niedysponowane niema kto ich zastąpić. Ażby sport reprezentacyjny stanął na należytym poziomie.

KONIECZNEJEST ROZSZERZENIE RAM NASZEJ ORGANIZACJI SPORTOWEJ

usportowienie młodzieży szkolnej, próba zaszczepienia różnych działów sportu w wojsku, zwrócenie większej uwagi na sport w PW.

Kwaśniewska nadal mistrzynią Polski w trójboju lekkoatletycznym

W Krakowie odbył się trójboj lekkoatletyczny pań o mistrzostwo Polski. Startowały jedynie... trzy zawodniczki. Mistrzostwo zdobyła dotychczasowa rekordzistka Polski, Kwaśniewska (ŁKS, Łódź). Wyniki były następujące: w biegu na 100 m. zawodniczki biegle pod wiatr: 1) Wiśniewska — Sokół Grudziądz — 14, 2) Kwaśniewska 14,2, 3) Skirlińska 16,85.

Skirlińska (Sokół Kraków) 15. Skok wzwyż: 1) Wiśniewska 137,5, 2) Kwaśniewska 133,5 3) Skirlińska 128. Rzut oszczepem: 1) Kwaśniewska 39,12, 2) Wiśniewska 21,60, 3) Skirlińska 16,85.

W ogólnej punktacji zwyciężyła Kwaśniewska, osiągając 161 punktów, przed Wiśniewską 112 i Skirlińską 68 pkt

Całkowicie wyjaśniona sytuacja na froncie walk o wejście do ligi

W uzupełnienie podanych przez nas wczoraj, wyników spotkań o wejście do ligi, podajemy wynik meczu

BRYGADA — UNJA (LUBLIN) 6:2 (4:2)

Zwycięstwo Brygady zostało uzyskane dzięki doskonałej grze napadu. Pomoc również stała na wysokości zadania, a jedynie obrona przed pauzą grała względnie słabo, natomiast poprawiła się po przerwie.

Sytuacja w rozgrywkach o wejście do Ligi całkowicie się wyjaśniła. I powiemy z miejsca wyjaśniła się w jednym wypadku w sensacyjny wprost sposób.

Okazuje się, że przedwcześnie pogrzebaliśmy nadzieje AKS. Nie wzięliśmy pod uwagę zawziętości i energii ślązaków, którzy nie myśleli bynajmniej przepuścić ostatniej, nadarzającej się okazji.

Amatorski wziął na ambit, nietylko wygrał, ale strzelił akurat tyle bramek, ile po trzeba było, by znaleźć się przed poznąskim rywalem.

Również w pierwszej grupie sytuacja się wyjaśniła.

Dzięki lepszemu stosunkowi bramek, przy równej ilości punktów z warszawską

Skodą, Brygada zakwalifikowała się do finałowych rozgrywek o wejście do Ligi, co jest znaczącym sukcesem piłkarstwa częstochowskiego.

W rezultacie więc w trzecim akcie gier o wejście do Ligi wystąpią następujące „postacie”: **BRYGADA, AKS, CRACOVIA i ŚMIGŁY.**

Ostateczna tabela rozgrywek grupowych o wejście do Ligi przedstawia się następująco:

1-sza grupa:			
1) Brygada Częstochowa	6	7:5	13:8
2) Skoda Warszawa	6	7:5	13:10
3) ŁTSO Łódź	6	6:6	11:13
4) Unja Lublin	6	4:8	13:19
2-ga grupa:			
1) AKS Chorzów	4	6:2	20:14
2) HCP Poznań	4	6:2	20:15
3) Gryf Toruń	4	0:8	11:22
3-cia grupa:			
1) Cracovia Kraków	6	11:1	36:1
2) Pogoń Stryj	6	5:7	7:18
3) RKS Hajduki	6	5:7	5:23
4) Polonia Przemyśl	6	3:9	9:15
4-ta grupa:			
1) WKS Śmigły Wilno	2	4:0	7:3
2) WKS Równo	2	0:4	3:7

„Akademia atletów” polskich w Mszanie Dolnej

W Mszanie Dolnej (woj. krakowskie) rozpoczął się trzytygodniowy obóz PZA. dla zapasników, ciężarowców, instruktorów i sędziów. Dzięki poparciu delegata PUWF, dyr. Szefera z Warszawy, kurs ten został umieszczony w stałym obozie polskiej YMCA i zgromadził zgórą 80 uczestników.

Kierownictwo kursu spoczywa w rękach trenera olimpijskiego p. Jana Foeldeak'a (Węgry) i kapitana PZA. p. Wilhelma Gatułzki.

Powołanie obozu do życia świadczy, iż

PZA, w Katowicach realizuje zapowiedziane prace w głębi i w szerokość i zabiera się do mas.

Bawiący na obozie instruktorzy będą później pracowali w swoich ośrodkach w klubach a pracę tę będzie kontrolował trener p. Foeldeak, który odwiedzi pokolei wszystkie większe ośrodki. Na obozie znaleźli się zawodnicy z Warszawy, Gdyni, Poznania, Krakowa a najliczniej ze Śląska. Łada dzień spodziewany jest przyjazd zapasników Wilna i Stanisławowa. Niema natomiast nieste

ty przedstawicieli Lwowa i... Łodzi. Okręg łódzki natomiast jest reprezentowany przez zapasników z Pabjanic.

Na kursie zabrakło kilku czołowych zawodników z powodu nieotrzymania urlopów. Niektórzy, jak np. Ślaziak i Szajewski mieli urlopy na Olimpiadę, więc kierownictwo nie zwracało się nawet o udzielenie im urlopów. Uczestnikom obozu chwilowo nie sprzyja pogoda. hr.

CHODNIKOWY
FALALEUM
50 Gr. ZA 1 m

Sport w Zagłębiu

Zmiana terminarza

ROZGRYWEK KL. B. II PODGRUPY

Kielecki OZPN. w Częstochowie przyjął do wiadomości fuzję sosnowieckich klubów Kinereth i Makabi pod nazwą ZTGS Makabi z zaliczeniem sfuzowanego klubu do klasy B.

W związku z powyższem uzupełnione zostały terminy wylosowanych poprzednio zawodów o mistrzostwo klasy B. II-ej podgrupy jak następuje

- 13. 9. 1936 r. Makabi — Sosnowiec
- 20. 9. 1936 r. Kazimierz — Makabi
- 27. 9. 1936 r. Makabi — Zw. zaw. fin.
- 4. 10. 1936 r. Czarni — Makabi
- 11. 10. 1936 r. Makabi — Brygada
- 18. 10. 1936 r. Zew — Makabi
- 25. 10. 1936 r. Placówka — Makabi

Kluby wymienione na pierwszych miejscach są gospodarzami zawodów.

Nowi mistrzowie Polski w tenisie

Jak już wczoraj donosiliśmy w części naszego nakładu mistrzem Polski w tenisie został niespodziewanie Tarłowski (Katowice) bijąc łatwo dotychczasowego mistrza Hebda (Lwów) w trzech setach 6:1 6:0, 6:2.

W grze pojedynczej pań mistrzostwo zdobyła Jędrzejowska Jadwiga, bijąc łatwo Niemkę Käppel 6:3, 6:3.

W grze podwójnej panów mistrzostwo zdobyła para Tłoczyński — Hebda, bijąc parę Tarłowski — Bratek 2:6, 6:3, 6:0, 7:6.

W grze podwójnej mieszanej mistrzostwo zdobyli Jędrzejowska J., Hebda, bijąc parę niemiecką Käppel, Denker 6:2, 6:1.

W grze podwójnej pań mistrzostwo Polski zdobyła para Jacobson — Jędrzejowska J., bijąc parę polsko - niemiecką Käppel i Jędrzejowską Zofję 6:0, 6:3.

Dozbroić!
Polskę na morzu!

Sport w Krakowie.

„DERBY KRAKOWA” „CRACOVIA — WISŁA”

Zapowiedź spotkania dwu odwiecznych rywali wzbudziła zrozumiałe poruszenie w sportowych sferach Krakowa. Cracovia znajdując się ostatnio w doskonałej formie, ze chce niewątpliwie jeszcze raz podkreślić, jak niesłusznym był jej spadek z ekstraklasy.

Z drugiej strony Wisła znajdując się w czołowej tabeli ligowej niewątpliwie dążyć będzie do utrzymania „prestige'u ligi”, tak mocno nadwyrężonego fatalną porażką Ilu chu.

Początek tych atrakcyjnych zawodów o godz. 4.30 pop. na boisku Cracovii.

Na marginesie meczu Wisła — Cracovia, zaznaczyć trzeba, iż PZPN. zawiadomił krakowski OZPN, że życzy sobie, aby mecz nie odbył się w zapowiedzianym terminie ze względu na przemęczenie ew. kontuzję zawodników, wyznaczonych do reprezentacji polskiej na mecz z Niemcami w dniu 6 września.

Piłkarze Budapesztu W KRAKOWIE

Zarząd Węgierskiego Związku Piłki Nożnej odbył w ubiegłą środę posiedzenie, na którym rozpatrywano sprawę zaproszenia reprezentacji Budapesztu na mecz z Krakowem.

Zarząd Związku postanowił na zaproszenie Krakowa odpowiedzieć pozytywnie, wobec czego mecz Budapeszt (amatorzy) — Kraków dojdzie do skutku i odbędzie się w dniu 4 października w Krakowie.

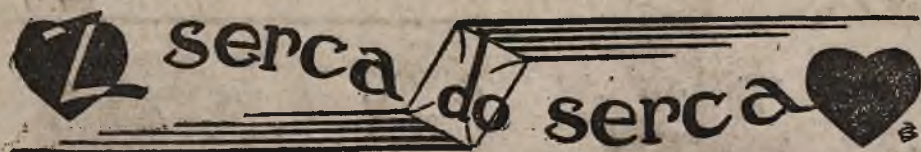
Sport na Śląsku

Przed spotkaniem piłkarskim OBU ŚLĄSKÓW

W dniu 13 września, odbędzie się w Katowicach rewanżowy mecz piłkarski pomiędzy reprezentacją Śląska Polskiego i Opolskiego.

Zespół polski opierać się będzie przypuszczalnie na następujących zawodnikach. W bramce Tatuś Ruch, w obronie: Żurański Ruch, Krawiec Dąb, w pomocy: Piec II, Naprzód, Badura Ruch, Bryła II KS. Śląsk, napad: Kessner Dąb, Gemza Ruch, Wostal AKS., Wilimowski Ruch, Sikora KS. „6” Myslowice.

Nie jest wykluczone że zamiast Wilimowskiego grać będzie Herisich Wawel Nowa

Nie tracić nadziei!

Kochany Dziadunu!

Czytając codziennie Twoje rady, postanowiłem i ja skorzystać z Twego poradnika.

Mam lat 25 i jestem kawalerem. Przed dwoma laty poznałem piękną brunetkę, która oczarowała mnie.

Kochałem ją nad życie, lecz ona, aczkolwiek zawsze chętnie przebywała w moim towarzystwie, to jednak, jak się okazuje — nie kochała mnie.

Kiedy raz pewnego ośwadczyłem, że marzeniem moim jest poślubienie jej, wówczas odpowiedziała mi, że już oddawna kocha innego, przystojnego bruneta. Aby zapomnieć o bólu, postanowiłem zupełnie usunąć się jej z oczu. Wyjechałem do innego miasta, gdzie też otrzymałem posadę.

Tutaj właśnie serce moje zaczęło bić bardziej niespokojnie. Nie zdołałem, jak widzę zagoić rany serca mego i jestem bliski rozpacz, bowiem miłość moja staje mi przed oczyma, a przecież nie może ona być moja.

Kochany Dziaduniu! Doradź mi, proszę, co mam zrobić, aby zapomnieć

Kazimierz K.

Ranie Kazimierzu!

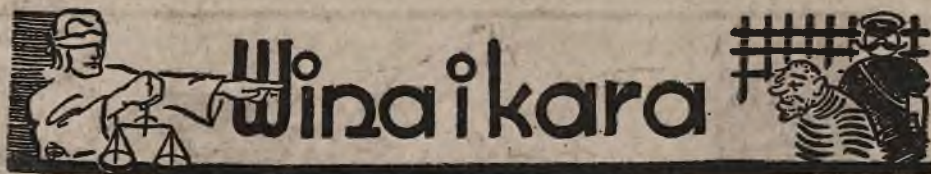
Cieżko się Panu pogmatwało życie, ale czy sytuacja jest bez wyjścia? Chyba nie, dopóki człowiek żyje, dopó

ty nie wolno mu tracić nadziei w lepsze jutro. I dla Pana ono zaświta.

Jest Pan człowiekiem młodym, nie mał w pełni rozkwitu, a zatem istnieje wszelkie dane do przypuszczeń, że silna natura zwalczy nieodmagania moralne i nastąpi wkrótce powrót do normalnego stanu.

Olbrzymi szmat życia ma Pan przed sobą — Panie Kazimierzu i jest jeszcze nadzieja, że życie znów uśmiechnie się do Pana. Uśmiechną się też niejedne czarne, płomienne, czy też błękitne, marzące oczy, których blask zaćmi wspomnienie tej, która dziś jest przedmiotem żartów.

Dobry Dziaduniu.

Psi los nie zawsze jest gorzki

Naogół psi los jest kiepski. Za obgryzioną kość musi pies czekać, gryźć złodziei, machać ogonkiem i stać na dwóch łapach. Za taką orkę żadnego wynagrodzenia nie dostaje, do Ubezpieczalni Społecznej nie należy, można go bez wypowiedzenia wyrzucić — wogóle nie ma żadnych praw.

Ale jak między ludźmi, tak i między psami są takie, którym się w życiu powiodło. Żrą, piją, wylegują się na puchowych poduszkach i jedyną ich pracą jest podlewanie latarni i drzewek w czasie spaceru.

Takim szczęśliwcem jest ratlerka „Molka”, własność starszawej panny Eufemji. Panna Fimoia kupiła Molkę wkrótce po jej przyjściu na świat.

— Niech się pani szanowa nie targuje — przekonywał ją sprzedawca. — Szczególnie jest rasowy. A teraz o czystą rasę trudno. Albo się takiemu pieskowi zapo-

mni mama z jakim kundlem, albo babcią. A Molka, uważa pani, jest z rodziny arystokratycznej, gdzie z babki, prababki, wszystkie suki cholernie byli dumne i psa nie swojej rasy na krok nie podpuścili. Tanie ją pani sprzedaje tylko dlatego, że jej matka przy porodzie zdechła. A pani na taką dobrą wygląda co biednej sierotce matkę zastąpi.

Sprzedawca się nie mylił. Panna Fimoia układa suczkę do snu, śpiewa jej kołysanki a gdy stęskniona matczynej piersi Molka, przez pomyłkę wiazi swej pani pod brodę i próbuje jąssać, panna Fimoia płacze ze wzruszenia i radości, że biednej psince zastępuje matkę.

Rozpieszczona Molka biega sobie po pokojach, a pewnego razu zmoczyła jedwabne pończochy służącej Kazi. Kasia, która Molki nie wykarmiła własną piersią i niema dla niej uczuć macierzyńskich, kopnęła ją w żołądek. Molka zaczęła wyć, panna Fimoia zaczęła mdleć, a po godzinie zapłakana Kasia wyszła z tobołkiem na schody, mając siniec od parasolki na plecach.

Po miesiącu panna Fimoia odpowiadała przed sądem grodzkim za pobicie służącej, która skarżyła się sędziemu

— Wyrzuciła mnie klempa afrykańska! Bo nie dałam, żeby mnie pies na pończochy moczył. Niech stara małpa, swoje konfekcje mu podstawia! Niech z nocnikiem za nim lata, a ja, na swoje, ciężko zapracowane pończochy nie dam robić! Dla psa proszę pana, wątrótkie specjalnie smaży. Czekoladkami go karmi, a jak ja raz wzięłam kawałek cukru więcej, to mnie polioją groziła.

Sąd, biorąc pod uwagę krzywdę, wyrzadzoną służącej, skazał panią Fimoię na 6 złotych grzywny.

Wiedz o tem, że

ogłoszenie w „Torpedzie”

przeczytają tysiące stałych Czytelników tego popularnego i najpoczytniejszego pisma

Każde więc ogłoszenie umieszczone w „Torpedzie” musi odnieść skutek!

WIEŻA

do skoków spadochronowych na wystawie komunikacyjnej w Warszawie

„Najpiękniejsze pod wórkę stolicy”

W Warszawie urządzony został konkurs pod powyższym hasłem. Pierwszą nagrodę otrzymało podwórkę przedstawione na ilustracji.

FRAGMENT

z wystawy komunikacyjnej otwartej w ub. tygodniu w Warszawie, której celem jest zobrazowanie naszego doświadczenia w dziedzinie komunikacji turystycznej.

Miesięczny abonament „Torpedy”
z dostawą do domu zł. 1.50

Redakcja i Administracja:
Kraków, ul. Florjańska 36. Tel. 177-36

Drobne ogłoszenia 5 gr. za słowo